

Assumpte: Decret de jubilació per incapacitat permanent (BMJ)

DECRET

1. El senyor [REDACTED] ocupa un lloc de treball de conserge d'escola de Ajuntament de Vic, com a funcionari de carrera.
2. El senyor [REDACTED] va causar baixa per incapacitat de treball en data 25 d'octubre de 2021.
3. Per decret de la regidora delegada de l'àrea d'Economia i Serveis Generals de data 18-04-2023, DEC/2952/2023, es va resoldre donar de baixa de la nòmina i de la Seguretat Social al senyor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] funcionari d'aquest Ajuntament, amb efectes del dia 22-04-2023, pel fet d'haver esgotat el període màxim d'incapacitat temporal i produir-se la pròrroga dels seus efectes. En el punt resolutiu segon i tercer es mantenia els efectes de la llicència per malaltia en què es trobava el senyor [REDACTED] fins el moment en què l'INSS emetés resolució sobre la seva situació i es reservava al funcionari una plaça de la seva categoria mentre es mantinguessin els efectes de la llicència per malaltia.
4. En data 23 de gener de 2024 l'Institut Nacional de la Seguretat Social, Direcció Provincial de Barcelona, emet una resolució en què comunica que s'ha resolt declarar al senyor [REDACTED] en situació d'incapacitat permanent en grau de total, amb efectes econòmics de data 22 de gener de 2024.

Fonaments de dret

- I. Real Decret Legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei General de la Seguretat Social.
A l'article 193 i següents estableix el règim jurídic de la incapacitat permanent, i concretament de la incapacitat permanent total.
- II. D'acord amb el que estableix l'article 67c del Reial decret legislatiu 5/2015 de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, el reconeixement d'una pensió d'incapacitat permanent total és causa de jubilació, sense perjudici que el funcionari pugui demanar la rehabilitació de la condició de funcionari a que es refereix l'article 68 del mateix text legal.
- III. El Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals, estableix:

“Article 230 1. La condició de funcionari de l'Administració local es perd: a) Per renúncia escrita de l'interessat. b) Com a conseqüència de la sanció disciplinària que impliqui la separació del servei. c) Per pena principal o accessòria d'inhabilitació absoluta o especial per al càrrec públic. d) Per pèrdua de la ciutadania espanyola. e) Per jubilació forçosa, ja sigui per edat o per incapacitat, o voluntària.

Article 233 També es podrà declarar la jubilació forçosa, bé d'ofici o a petició del funcionari i amb la instrucció prèvia del corresponent expedient, quan el funcionari es trobi en situació d'incapacitat permanent per complir les seves tasques o en un estat d'inutilitat física o de debilitament de les facultats que li impedeixin exercir correctament les funcions. En el cas que el funcionari estigui acollit al règim general de la Seguretat Social, cal atènyer-se al que determina per a aquests casos aquest sistema de previsió.”

- IV. De la mateixa manera es pronuncia el Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, als seus articles 35.e) i 38.2.
- V. Conforme a l'article 138.1 del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de Règim Local (TRRL), la condició de funcionari de carrera es perd, entre altres causes, per la jubilació forçosa o voluntària, que segons el següent article 139.1 procedeix declarar-se d'ofici o a petició de l'interessat, per «incapacitat permanent per a l'exercici de les seves funcions», pel que la resolució de l'Institut Nacional de la Seguretat Social declarant la incapacitat permanent total que, suposa que estem davant el supòsit de jubilació previst en el precepte citat i, en conseqüència, l'Ajuntament resta obligat a declarar d'ofici la jubilació del funcionari, jubilació que implica la pèrdua de tal condició.
- VI. Pel que fa a la reserva del lloc de treball, en cas de declaració d'invalidesa permanent total, absoluta o gran invalidesa, la legislació laboral i de Seguretat Social [article 48.2 de l'Estatut dels Treballadors, i article 7 del Reial Decret 1300/1995, de 21 de juliol, pel qual es desenvolupa, en matèria d'incapacitats laborals del sistema de la Seguretat Social, la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, considera la situació com de suspensió del contracte de treball pel temps que es faci constar en la resolució per a la revisió, que no pot excedir de dos anys, normativa no aplicable als funcionaris, doncs la incapacitat en els graus citats és causa de jubilació i duu amb si la pèrdua de la condició de funcionari i, conseqüentment, el seu lloc de treball queda vacant no procedint declaració de reserva de la plaça; cas de la recuperació de la salut per revisió de la incapacitat procedeix la «rehabilitació» del funcionari en la seva condició de tal, i per tant la readmissió, però supeditada a l'existència de vacant quan hi hagi una plaça igual o similar categoria; que de no existir hauria de declarar-se en situació d'excedència forçosa, mentre es procedeix a crear la corresponent plaça.
- VII. Al procedir a la baixa del funcionari s'ha de procedir a l'abonament de la part proporcional de la paga extraordinària, si s'escau, així com de les vacances no realitzades durant tot el procés d'IT, en seguiment de:
- STSJ de Madrid 657/2012 de 13 de julio de 2012, que establece claramente el derecho del actor a percibir el importe de las vacaciones no disfrutas al ser declarado en Incapacidad permanente total.

- *El Tribunal Supremo ha hecho reiterada aplicación de la doctrina transcrita, tal como vemos en sentencias de 11 de febrero de 2009, 18 enero 2010 (RCUD 314/2009), 27 de abril de 2010 (RCUD 3038/09) y 25/5/11 (RCUD 3103/10). Indica esta última: "Establecido en la Directiva 2003/88 el derecho a las vacaciones anuales retribuidas, con base en el art. 137 del Tratado CE, el Tribunal de Justicia de la Unión Europea ha declarado que el derecho de todo trabajador a disfrutar vacaciones anuales retribuidas debe considerarse un principio del Derecho social comunitario de especial importancia, respecto del cual no pueden establecerse excepciones (STJUE 26 de junio de 2001, BECTU, C-173/1999 ; 18 de marzo de 2004, Merino Gómez, C-342/2001 ; y 16 de marzo de 2006, Robinson-Steele y otros, C-131/2004 y 257/2004; así como, la de 22 de abril de 2010, Zentralbetriebsrat Landeskrankenhäuser Tirols, C-486/2008). Si bien tal declaración se hacía en el marco de procedimientos en que el conflicto del derecho de vacaciones se daba en situaciones derivadas del ejercicio de permisos de maternidad o parentales, con posterioridad el TJUE ha aplicado los mismos principios a los supuestos de conflicto entre vacaciones e incapacidad temporal (STJUE de 20 de enero de 2009, Shultz-Hoff, C-350/2006 y 520/2006; y 10 de septiembre de 2009, Vicente Pereda, C-277/2008)". Y concluye: "Por ello, partiendo de lo ya sostenido sobre el mantenimiento del derecho, nada ha de impedir el disfrute ulterior, aun cuando se hubiera agotado el año natural al que correspondían, pues tal situación se produce también, de facto, en todos aquellos casos en los que esta Sala ha afirmado el derecho de los trabajadores demandantes" .*
- *A este respecto la sentencia comunitaria de fecha 10/9/09 (asunto C-277/08, asunto Vicente Pereda) mantiene: "en aras de una protección eficaz de su seguridad y de su salud, el trabajador debe normalmente poder disfrutar de un descanso efectivo, ya que el artículo 7, apartado 2, de la Directiva 2003/88 sólo permite que el derecho a vacaciones anuales retribuidas sea sustituido por una compensación económica en caso de que concluya la relación laboral (véanse en este sentido, en relación con la Directiva 93/104, las sentencias antes citadas BECTU, apartado 44, y Merino Gómez, apartado 30)" (fio 20)."*

Per tant, la jurisprudència del Suprem citada i continguda a la sentència del TSJ de Madrid, adopta la norma, en aplicació de l'apartat 2 del citat article 7 de la Directiva 2003/88/CE, que el treballador té dret a percebre les vacances no gaudides; i en aquest sentit s'ha pronunciat també la sentència del Tribunal Suprem, de 20 de maig de 2014, al considerar que procedeix la compensació en metàl·lic quan el treballador es trobi en IT a la data prevista per al seu gaudiment i no arribi a reincorporar-se al treball per declaració d'incapacitat permanent, amb dret a l'abonament acumulat de tots els períodes no gaudits encara que corresponguin a diferents anualitats.

- VIII. Cas de sol·licitar la rehabilitació, la persona interessada haurà d'atendre a l'establert al Reial decret 2669/1998, d'11 de desembre, pel qual es va aprovar el procediment a seguir en matèria de rehabilitació dels funcionaris públics en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat (el Tribunal Suprem, en la seva Sentència de 29 Oct. 2007, rec. 7534/2002, entén que aquesta disposició que es va dictar en desenvolupament de l'apartat 4 de l'article 37 del text articulat de la Llei de Funcionaris Civils de l'Estat, resulta aplicable en l'àmbit de l'Administració Local mancant una regulació específica, conforme a l'article 92.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local).

Competència

De conformitat amb el que disposa l'article 41.14.g. del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, aprovat pel Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, que estableix que l'Alcalde és qui desenvolupa el control superior de tot el personal de la corporació i ha d'exercir totes les atribucions en matèria de personal que no siguin de la competència del Ple ni de l'Administració de l'Estat, com són la declaració de situacions administratives, que inclou la jubilació de tot el personal.

I vist l'informe proposta emès en compliment del que disposen els arts. 172.1 i 175 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.

Per tot això, RESOLC:

PRIMER.- APROVAR la declaració d'ofici de la jubilació del funcionari d'aquest Ajuntament, el senyor [REDACTED] amb data d'efectes del dia 23 de gener de 2024 per reconeixement d'incapacitat permanent en grau de total, amb efectes econòmics de data 22-01-2024, suposant la pèrdua de la condició de funcionari de carrera, en base als fonaments jurídics exposats a l'apartat d'antecedents.

SEGON.- INFORMAR al senyor [REDACTED] que al perdre la condició de funcionari de carrera no té dret a reserva de plaça, i en el supòsit que es produeixi la milloria prevista, que permeti la reincorporació al lloc de treball, haurà de sol·licitar la rehabilitació segons determina el Reial decret 2669/1998, d'11 de desembre, pel qual es va aprovar el procediment a seguir en matèria de rehabilitació dels funcionaris públics en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

TERCER. Fer constar l'agraïment de l'Ajuntament de Vic al senyor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] pels serveis prestats en aquesta Corporació.

QUART. Notificar aquesta resolució a l'interessat, al departament d'adscripció, a la Intervenció i al servei de nòmines als efectes oportuns.

Ho mana i signa l'alcalde, en la data i hora que consta a la signatura, i en dóna fe la secretària.

Firmat electrònicament per:
L'alcalde
Albert Castells Vilalta
01-02-2024 18:15

Firmat electrònicament per:
La secretària
Maria Pilar Lobera Calvo
02-02-2024 09:28